

BJÖRKMAN, SAMUEL CHRISTER

**Commerce-rådet och r.k. vasa orden S.C.
Björkmans till kongl. Svea hof-rätt stälde
förklaring öfver herr lagmannen och
advocat-fiskalen Laurins samt herr advocat-
fiskalen Kruses afgifna slutpåstående**

Stockholm
1818

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Commerce-Rådet och R. K. Vasa Orden S. C. Björkmans till Kongl. Svea Hof-Rätt ställde Förklaring öfver Herr Lagmannen och Advocat-Fiskalen *Laurins* samt Herr Advocat-Fiskalen *Kruses* afgifna Slutpåståenden, i anledning af den vid särskilt Rådstufvu-Rätt hållne Undersökning, rörande de emot förra Directionen af Malmö Discont-Verk åtalade felagtigheter vid förvaltningen af samma Verk.

För at åtminstone til någon del uplysa Allmänheten om rätta förhållandet af et Mål, som, genom den offentlighet det vunnit af tryckta Undersöknings-Protocoll och Slutpåståenden, i så hög grad fästet allmänna upmärksamheten och gifvit anledning til tvetydiga omdömen, har jag funnit mig föranlåten, at på et lika offentligt sätt lemna Allmänheten del af min öfver dessa påståenden til Höglofl. Kongl. Svea Hof-Rätt afgifne så lydande Förklaring:

Tit.

Då jag nu går at fullgöra den mig ålagde förklaringskyldighet öfver vederbörande Herrar Actorers emot mig gjorda påståenden om ansvar för min delagtighet i förvaltningen af Malmö Discont-Verk, har ändtligen den, genom sju månaders lidande, efterlängtaade stunden nalkats, som bereder mig tilfället, at til en högt uplyst Domstols rättvisa pröfning och bedömande få öfverlemnna ej mindre värdet af de emot mig gjorda svåra tilvitelser, än äfven lagligheten af den mig öfvergångne misshandling, som deraf blifvit en följd; men, innan jag skrider til vederläggning af de för dessa tilvitelser uppgifne grunder, torde det höggunstigt tillåtas mig, at, under åberopande af, och i sammanhang med, den af mig den 27 Oct. sistl. år til särskilte Rådstufvu-Rätten ingifne Skrift, angående behörigt forum för detta måls behandling, ödmjukast få andraga några ord, för at närmare utveckla de skäl, som grundlagt den öfvertygelse jag ännu bibehåller, at detta mål blifvit på et emot allmän Lag stridande sätt behandladt, oaktadt allt det bemödande Herr Lagman *Laurin* gjort sig, at deraf tilskapa en Causa Publica.

Det måste vara utom all motsägelse, likasom det är förenligt med en sund Lagprincip, at ingen rättvisligen kan åläggas ansvara vidsträcktare Samhällsförbindelser, än dem, som antingen äro ovillkorliga följder af et frivilligt åtagande, eller, såsom för Samhällets väl och bestånd oundgängligen nödige, af Högsta Magten uttryckligen föreskrifne.

Om denna grundsats icke kan til riktigheten bestridas, anser jag ovedersägligen deraf böra följa, at, då jag år 1813 genom enskilte Bolagsmäns förtroende på visst sätt blef tvungen, at emottaga Syslomanskapet vid härvarande Discont-Verk, utan at derigenom ikläda mig någon Tjenstemanna befattning eller annan förbindelse, än at, så vidt det berodde på min förmåga och urskillning, deltaga i förvaltningen af detta Verk, och på det sätt K. M. nådiga Reglemente d. 15 Febr. 1803 föreskrifver, medverka til det Allmännas, Riksens Höglofl. Ständers Banks och Bolagets bästa, underkastade jag mig, i afseende på bristande förmåga, at kunna fullgöra hvad jag mig således åtagit, icke något annat ansvar i och för sjelfva förvaltningen, än det, som uti den för Verket utfärdade Instruction eller Reglemente varit stadgadt, eller ock det, som efter allmän Lag med sjelfva sakens natur närmast öfverensstämde.

Icke har nu sjelfva inrättningen kunnat förlora sin egenskap af enskilt, derför at Kongl. Maj:t, under vissa föreskrifter vid förvaltningen, dertill gifvit sitt nådiga bifall;

med Lu
Rättegången
Häraden
(Be)

40-1829

icke heller derföre at Riksens Höglofl. Ständer vid 1815 års Riksdag ställt Discont-Verken i allmänhet under Banko-Styrelsens öfverinseende, i synnerhet som denna öfverinspection icke kommit til någon verkställighet förr än tvenne år derefter, då Bankens biträde vid förvaltningen af detta Discont-Verk ålitades; ty, ehuru Rikets Ständer äga magt, at förändra gamla Lagar och stifta nya, hafva de likväl icke rättighet at förvandla en privat inrättning til publik och såmedelst göra enskille Sysloman til Uppbördsman af allmänna medel, hvilken åtgärd dessutom, i afseende på mig, såsom Handlande, skulle vara stridande emot Kongl. Resolutionen på Städernes besvär af den 12 Juli 1731.

De i K. M. nådiga Bref af den 31 Jan. 1816 innefattade löreskrifter och controllerande anstalter hade endast afseende å den Discont-Verket af Statsmedlen lemnade Läneförsträckning, och skulle uphöra i och med detsamma detta lån fullt ut liquiderades, som skedde i Mars månad sistl. år, då återstoden af Capitalet inbetaltes, så at Discont-Verket nu icke häftar för någon annan skuld til Statsverket, än den å Capitalet uplupna Räntan, hvars belopp blifvit tvenne gånger erbudit, men icke sått afbördas annorlunda, än at Statsverket til säkerhet derföre inbehållit emottagna solida Hypotheker til et räntan vida öfverstigande belopp af 39833 R:dr 16 sk. Banco, enligt ödmjukast bilagde bevis i Bil. Lit. A.

Pröfningen af frågan, huruvida den Allmänhet, hvars talan Hr Lagman *Laurin* utför, utgör massan af Nationen, beror icke blott på säkerheten i omdömet af en sådan Allmänhets tilvarelse, utan äfven på en tillförlitlig upgift, af hvilka folkklasser en sådan Allmänhet, såsom hufvudpart i målet, egentligen består. — Det är väl gifvit, at, då Discont-Verket, såsom varande på obestånd, är oförmöget at infria sina Reverser eller 3 proC. Sedlar, den eller de, som deraf äro innehafvare, kunna äfventyra förlust; men derigenom är icke någon full visshet vunen, huruvida en sådan förlust blefve kännbar, antingen för Allmänheten, eller endast några få individuer deraf, hvilka tiläfventyrs kunnat finna någon fördel vid, at, emot 3 proC. ränta, på kort tid använda penningssummor, som annars skolat ligga ofrukbara för vissa anslagna behof; ty icke är det troligt, att denna del af allmänheten, emot en så låg ränta, insatt sina penningar blott för at understöda Discont-Verket, hvilket understöd Directionen dessutom hvarken på et eller annat sätt påkallat. — Hvarförutan och då Kongl. Maj:t, ej mindre genom Dess den 27 Sept. 1817 utfärdade nådiga Kungörelse, förklarar Malmö Discont-Verk vara genom Actier sammansatt af enskille personer, än äfven i Riksdags Placatet af den 1 derpå följande Oct. i nåder yttrat: det Malmö Discont-Verk ej blifvit ställt i beroende af Konungens styrande magt och derigenom saknar et omedelbart samband med den Kongl. Maj:t tilkommande inre förvaltningen; så synes här af ofelbart böra följa, at Malmö Discont-Verk från dess första Organisation, till den dag då Directionen från förvaltningen deraf entledigades, varit en enskilt inrättning.

Af en mera väsendtlig och behörig beskaffenhet visar sig deremot Bankens rättighet, at detta mål vid dess privilegierade forum anhängigt göra; men då Riksens Höglofl. Ständers Bank, i afseende på sina fordringsanspråk, måste vara i lika förbindelse til lag och laga stadgar, som hvarje annan Borgenär, så förutsättes at denna dess rättighet, å ena sidan, bör motsvaras af skyldigheten, å den andra, at icke allenast lagligen styrka sin fordran, utan äfven upgifva i hvad verklig mån Banken i dess tilständiga rätt blifvit förnärmad — denna en kärande Part, efter allmän Lag, åliggande skyldighet, anser jag Bankens Ombud Herr Advocat-Fiskalen *Kruse* ingalunda fullgjort, genom dess blotta föregifvande, at Bankens rätt möjligtvis skulle kunna komma at bero på et närmare utredande af de vid förvaltningen af Discont-Verket anmärkte olagligheter, och jag känner ingen Författning, som i bevisningsskyldigheten för Banken gör undantag. — Antingen nu en sådan anmärkt underlåtenhet skulle härleda sig derifrån, at Banken icke kan upgöra någon verklig fordran af Discont-Verket, eller ock til säkerheten derföre anser sig vara så betryggad, at någon möjlig förlust derå ej kan be-

faras, kan jag icke med full visshet känna; men jag vill föra mig til minnes, at vid Directionens entledigande från Discont Förvaltningen, utgjorde Verkets skuld til Banken och Banko-Disconten gemensamt inemot 350,000 R:dr, och jag har mig med fullkomlig visshet bekant, at från den 4 Oct. sistl. til närvarande tid härå blifvit afbetalt en summa öfverstigande 150,000 R:dr, derom äfven Herr Adv. Fiskalen *Krusa* lär hafva erhållit en lika officiel Rapport, som angående inbetalningen af Hr *H. Falckmans* Discont-lån. Då nu för återstoden, icke fullt utgörande 200,000 R:dr, säkra Hypotheker innehafvas til et belopp af 601,565 R:dr 46 sk. 4 rst. Banco, oberäknadt öfverskottet af den fond i silfver, som Bolaget i Banken insatt; så lär äfven Bankens säkerhet i alla afseenden vara så tillräckligen förvarad, at den väckta frågan om Bankens ytterligare säkerhet och skadslöshållande, som egentligen grundlagt denna Rättegång och gifvit en svårare Rubrik åt målet, än hvartil verkliga förhållandet föranledt, synes gränsa nära intil en orimlighet.

Hvad jag sålunda, i afseende på detta Måls egenskap och rätta forum, haft äran ödmjukast andraga, grundar sig på min enskilda öfvertygelse och den fattning af allmänna Lagens föreskrifter, som med min inskränkta urskillningsförmåga kunnat vara förenlig, men alldeles icke på någon böjelse eller föresats, at undandra mig svaromål inför den vördnadsvärda Domstol, hvars högtuplysta pröfning jag gerna underkastar bedömandet af mina Handlingar. Hvarföre jag äfven skyndar, at, så vidt i min förmåga står, rena mig från alla de emot mig gjorda ohemula tilmälen och beskyllningar, hvilka äro lika orättsvisa til sina grunder, som i sina följder för min heder sårande; hvarvid jag likväl utbeder mig, at, til undvikande af vidlyftighet, få på en gång besvara Herrar Actorens emot mig gjorde anmärkningar i alla de delar de äro sammansammaude och i den ordning de förekomma.

Med den närmare kändedom af rätta förhållandet med de vid Discont förvaltningen begångne och åtalade felagligheter, som Herr Adv. Fisk. *Krusa* varit i tillfälle, at här på stället förvärfva sig, och den sorgfälliga forskning, han dervid använt, står det icke särdeles väl i förening, at Herr Adv. Fisk. börjar sin Relation härom med en mot samma förhållandet stridande framställning; ty bland de inom Discont-Verket, i sednare åren förelupne och åtalade oordningar, har den första rummet, då Handlanden *Jonas Ståhle*, på sätt och af de skäl Undersöknings-Protocolleterne för den 15 Nov. sistl. år omförmåla, före Herr Commerce-Rådet och Ridd. *Nordlindhs* afresa til Riksdagen år 1815, erhöill dess första större Lånebiträde af 25,000 R:dr Banco, hvilka icke genast bokfördes; detta skedde icke under Herr *Falckmans* frånvaro, utan på hans föremåle; och som det, efter gammal regel, blott är första steget på afvägar, som kostar, så blef äfven detta första Lånebiträde i oordentlig väg et förderfligt prejudicat och en olycklig anledning til beviljandet af flere, för at rädda Verket från förlust på det första, sedermera, äfven under Herr *Falckmans* närvaro ökade stora Lånet.

Allt ifrån Discont-inrättningens början eller äminstone många år före mitt deltagande i Directionens göromål, som börjades med år 1813, voro, i afseende på detta Verks drift och förvaltning, vissa Hufvudprinciper til efterföljd antagne, och deribland: at fasta mera afseende å den för lån ställde säkerheten, än på sjelfva Läntagarens namn, och at icke vara alltför nogräknad med utlåning af större summor, än Reglementet föreskrifver, då, efter föregången pröfning af de för sådana Lån ställde säkerheter, någon förlust dervid icke befarades och Verkets fördel derigenom befordrades. Detta är bevisligt, icke allenast derigenom, at flere Lån å så kallade diktade namn redan år 1809 varit beviljade, och sedermera på lika sätt genom omsättning och äfven utan afbetalning förnyade, samt mångfaldiga Reglementet vida öfverstigande Lån särdeles år 1810 utlemnade; utan ock deraf, at Handlanderne *Jonas Ståhles* och *J. B. Kochs* namn, före mitt inträde i Directionen, med Lån och Cautioner voro graverade, den förres för 98,133 R:dr 16 sk. och den sednares för 45,230 R:dr 16 sk. 8 rst. Banco, enligt det betyg derom jag härhos yördsammast får bifoga uti Bil, Lit. B; men bland de båda för

sjelfva Verket och Låntagare i allmänhet mest skadliga och förstörande Operationer, hvilkas olyckliga följder alltför sent insågos, var onekligen Directionens år 1812 vidtagna Beslut, at med afseende å det ökade antalet af Lånsökande och otillräckligheten af Verkets tillgångar, utgifva de så kallade 3:månaders-sedlar, hvarigenom beloppet af Utlåningssummorna, oaktadt inbetalningar, allt jemt blef i stigande, då hvarje Låntagare, för inbetalningen af et förfallit Lån, var satt i nödvändighet, at ånyo taga et motsvarande och ofta större, samt således, i stället för at underhjälpas, blef än vidare i skulder invecklad. Det vid 1815 års Riksdag vidtagne beslut satte ändtligen en gräns för denna skadliga utlåningsmethod, derföre likväl Directionen genom Kongl. Maj:ts nådiga Bref den 3 Juli 1816 meddelades Decharge.

Efter detta således inställda Låne system inträffade en annan, fast icke bättre period; ty nu först visade sig de opåräknade följderna af Directionens ofvanberörde förhastade beslut, då alla så beskaffade Lån skulle fullt inbetalas, utan at några nya, hvarken större eller mindre, deremot kunde erhållas. — De, som saknade egna tillgångar för upfyllandet af sina förbindelser, föllo såsom offer antingen för Procentares tilltaggenhet, eller det hastigt utbredda misstroendet — och Resultatet blef en mängd betydliga Bankrotter, hvarpå Discont-Verket fick vidkännas icke obetydliga förluster.

Alla desse, före mitt inträde i Discont-Verket vidtagne, practiserade, och til oordningar ledande åtgärder, hvilka likväl, genom Revisorers och Bolags-delägares bifall, vunnit et slags helgd, har jag icke ägt hvarken förmåga eller inflytelse nog at rätta eller motarbota. — Dragen ifrån mitt egentliga yrke til en befattning, om hvars vigt och ansvarsfulla beskaffenhet jag icke på förhand kunnat göra mig något begrepp, genom det för Discont-Verket utfärdade Reglemente, hvaruti ansvar icke en gång til benämning förekommer, hade jag ej hunnit blifva bekant med min ställning förr, än jag sjelf redan var invecklad uti och medverkat til fortsättningen af slika oordningar, som då redan voro för långt gångne, för at kunna afhjelpas.

Om jag nu icke bort förvänta mig, at Herrar åklagare skulle göra något afseende å dessa för mig talande omständigheter, ehuru de icke så alldeles bort kunna undfalla deras upmärksamhet, i synnerhet Herr Adv. Fisk. *Kruses*, som tagit en så nära kännedom af Discont-Verket och dess förvaltning, så hade jag åtminstone med allt skäl kunnat påräkna, at icke blifva tilvitad större andel i de åtalade oordningarne, än som varit min delagtighet deruti motsvarande och en påföljd af det genom Undersökningen uplysta förhållandet. — Ickedestomindre hafva så väl Herr Lagman *Laurin* som Herr Adv. Fisk. *Kruse*, dels genom tvetydiga och vridna framställningar, sökt gifva de af mina åtgärder, som kunna vara felagtige, et oblidare utseende och vidsträcktare omfattning, än med verkliga förhållandet öfverensstämmer, dels ock gifvit mina i sig sjelf oskyldiga och rättmätiga företag, en oriktig tydning af ensidigt och egennyttigt handlingssätt, för at såmedelst påbörd mig en i samma mån ökad ansvarighet, hvilket allt genom min förklaring öfver dessa omständigheter närmare skall ådagaläggas.

At aldrig mig varit updragit eller jag åtagit mig, at vara Directör eller upbördsman för Allmänheten, har jag förut haft äran uplysa. — Men, om jag härtill kunnat vara ovillkorligen förbunden, genom föreskriften i 9 §. af Discont-Reglementet, beror på tydningen af dess rätta förstånd. — Utom det at ingen hvarken allmän eller enskilt befattning i Samhället lär hafva sunnits, som blott åsyftat Innehafvarens enskilda fördel, utan at allmänt bästa vid utöfningen deraf varit et af sig sjelf dermed oskiljagtigt föremål, så måste Allmänhetens rätt och säkerhet, i afseende på den i 8 §. Directionen lemnade tillåtelse af Låns uptagande för Verket, så mycket mindre härunder kunna förstås, som det icke varit någon Allmänheten ålagd skyldighet, utan beroende på dess fria godtycke, at i Disconten insätta några medel, eller icke, samt således ej heller skäligen kan supponeras, at berörde §. skulle innefatta et stadgande på förhand, til förvarande af en Allmänhets rätt, som ännu ej til sin existence var gifven. Då deremot sjelfva In-

rättningen af Discot. Verket otvifvelagtigt haft til hufvudföremål Allmänhetens i orten fördel, i afseende på Lånebiträdea, så lär denna föreskrift, om den annars måste vara af någon särskilt betydelse, endast vara lämplig til den Låntagande, men icke den lån-gifvande Allmänheten. Bankens rätt och säkerhet är ända til öfverdrift bevakad — och Bolagets fördel är iakttagen på et sätt, at Directionens bemödande i detta fall af Herr Lagman *Laurin* sjelf blifvit klandrad.

Sedan Directionen, af de skäl dess Protocoll för den 7 Nov. 1815 närmare up-tager, funnit Verkets Credit och derpå beroende bestånd ondvikligen fordra Handlanden *J. Stähles* uprätthållande, genom ytterligare Lånebiträden, blef deraf en följd, at Hand-landen *J. B. Kock*, som, i afseende på ömsesidiga Cautions-förbindelser, med den förra stod i betydliga Relationer, på enahanda sätt måst understödås, så vida det med beslutet åsyftade ändamål skulle upnås. — Verkställigheten af detta beslut, som, under hvil-ken synpunkt som helst betraktadt, blef förestafvadt af nödvändighetens tvång, har för-anledt til alla de åtgärder, hvilka, då de til sina följder icke motsvarat ändamålet, blif-vit lagstridige bedömde, och åtalade. — Derifrån härleda sig de dessa gäldenärer lem-nade penningförsträckningar, som måst hållas hemlige, för at icke rubba Verkets Cre-dit, och som varit ondvikligen nödvändige, til förekommande af vida större förluster på alla dem, hvilka genom sina vidsträckt Cautionsförbindelser för *Stähle* och *Kock*, icke allenast sjelfve gått förlorade, utan äfven dragit flera med sig, och hvarigenom Ver-ket fått vidkännas en vida större förlust, än den, som, den ändå nog olyckliga utgån-gen oakadt, nu kan inträffa.

Handlanden *Kock* har hvarken directe eller indirecte för mig öfvertagit något Discot. lån, än mindre i diktade namn. Med de i undersökningen omnämnde tvenne Lån, Handlanden *Stähle* i *Ekman*s och *Ståhlströms* namn för mig öfvertagit, är för-hållandet sådant, at *Stähle*, genom öfvertagandet af det förra, infriat sin utgifna och i Disconten såsom Hypothek förut stående förbindelse för i Commission emottagne Han-delsvaror, och i följd af sin för Handlanden *Lundvik* ingångne proprie borgen, varit nöd-sakad iklåda sig det sednare, som aldrig tilhört mig sjelf, utan bemälte *Lundvik*, fast jag vid en enda omsättning deråt lånat mitt namn; hvilket förhållande af Undersöknings-Protocollen närmare utredes.

Med Handlanden *Stähle* har jag i öfrigt under sednast förflutna åren, eller ifrån den tid hans bestånd varit någon misstanka underkastadt, icke haft några penninge-liqui-der; och af de penning-poster, Handlanden *Kock* på en tid af halftannat år til mig ut-betalt, har minsta delen tilhört mig sjelf. Af Undersöknings-Protocollen uplyses, at jag både från utländska och inhemska orter varit committerad, at af Handlanden *Kock* in-kassera icke obetydliga penningsummor. Om jag sjelf fullgjort detta updrag, eller öfver-låtit det åt tredje man, hade påföljden blifvit enahanda, sedan beslutet var tagit om *Kocks* fredande från Lagsökning; men et närmare utredande af dessa omständigheter hade visserligen både kunnat vinnas och för mig varit fördelagtigt, om föremålet för Actors och Undersöknings Domstolens bemödanden hade varit något mera sorgfälligt för uplysningars vinnande om rätta förhållandet af förekommande ämnen, och mindre ifrigt at endast söka spår efter förmodade brottsligheter, och at äfven då, när ingen utsigt var at finna dem, likväl låta skuggan deraf bli kvar. — Mitt otvungna medgifvande af *Kocks* i berörde fall gjorde upgifter bevisar just, at någon ensidig eller egennyttig-afsigt derunder icke varit förborgad; ty ingen Lag lærer kunna tillförbinda, at gifva vapen emot sig sjelf. — Dessutom och då jag ägde ostridig fordran, vare sig hos Handlanden *Kock* eller hvilken som helst, vore det väl i högsta grad obilligt, om jag skulle anses förbun-den, at densamma efterskänka och således befordra mitt eget obestånd, blott derfore, at jag tillfälligtvis blifvit Directör i Disconten, i synnerhet som det på intet sätt kunnat visas, at jag bidragit til Låns beviljande af Verket, endast i den afsigt, at derigenom sjelf blifva godtgjord för mina fordringar.

At Handlanderne *Stähle* och *Kock*, sedan de ej mera förmått liqvidera sina skulder med reda penningar, i stället fått afgifva särskilda förbindelser, måste hänföras til följderna af Directionens ofvanberörde beslut, angående deras understödande; och har Directionen vid sådant förevetande, ansett det vara likgiltigt, om desse förbindelser bestodo af Reverser eller Assignationer, såsom varande lika betalningsgillde, i den händelse desse Gäldenärer blefve i tilfalle at desamma infria; äfvensom Directionen ansett det vara utan allt ändamål, at affordra dem särskilda förbindelser för den härå belöpande räntan, enär Verket hade varit till fullö belåtit, om blott Capital-förbindelserna kunnat realiseras.

Herr Lagman *Laurins* upgjorda slutsats, som skulle den af Handlanden *Stähle* under den 1 Juni 1815 å Herr Commerce-Rådet *Nordlindh* dragne och af Directionen sedermera inlöste Assignation på 32,300 R:dr fallit Discont-Verket til last och blifvit från Discontrörelsen undansnillad, grundar sig på en alldeles irrigh beräkning. — Då denna anvisning upsändes til Verkets Ombud i Stockholm, Herr Cansli-Rådet *Wilhelmsson*, blef densamma bemälte Ombud i räkning påförd; enär nu Herr Cansli-Rådet *Wilhelmsson*, enligt vid Undersöknings-Domstolen företedd Cassabok, för beloppet deraf blifvit godtgjord med contanta medel, utan at detta belopp blifvit Verkets Cassa påfördt; så följer deraf påtagligen, at sjelfva Verket så mycket mindre härigenom blifvit gravradt, som Handlanden *Stähle* i dess stora Lån fått emottaga berörde anvisning såsom Contanta penningar. — Om icke Undersöknings-Protocollen härom meddela en så fullständig utredning, som de kunnat och bort, härleder sig sådant, efter hvad förut anmärkt är, från Domstolens sorgfällighet, at förbigå eller i mörker lemna allt hvad å Directionens sida kunnat nöjagtigt förklaras. Med undantag af de til Handlanderne *Stähle* och *Kock* lemnade större Lånebiträden, lär någon särdeles förlust icke inträffa, för alla öfriga beviljade större Lån, helst säkra Hypothek merendels derföre blifvit ställda, och i sådant fall ingalunda varit Reglementets föreskrift motstridiga.

Den upgjorda Calculen, öfver den i Discont-Verket sig yppade brist, som först uptages til 641,413 R:dr 36 sk. 9 rst. och sedermera til 720,000 R:dr, bevisar alla Calculers mindre pålitlighet; ty beggedera, såsom beroende på de derföre antagna beräkningsgrunder, äro icke såsom rigtige erkände. Härvid förekommer likväl såsom anmärkningsvärdt, at Herr Adv. Fisk. *Kruse*, efter det förstomnämnde calculerade brist upläckts, föregifvit sig hafva förbättrat Verkets affärer til 200,000 R:dr, och den sedermera tillförordnade nya Directionen, på sätt dess vid extra Bolagsstämman den 8 sistl. Jan. afgifne Berättelse innehåller, genom sin verkliga sorgfällighet för Verkets bästa, ytterligare bidragit til dess förmänligare ställning, har bristen, i stället för at, medelst så nitiska anstalter, minskas, blifvit ökad med nära 80,000 R:dr. — Och vågar jag för min del anse all Calcul i detta fall vara utan allt verkligt ändamål, intil dess Verket helt och hållet blifvit upplöst, då först utrönas kan, til hvad större eller mindre belopp fordringar kunna utgå, som nu äro ansedde antingen för osäkre eller tvifvelagtige, och vilkas qualificerande således beror på et alltför osäkert omdöme; utomdess, hvar finnes bevis deröfver, at sålunda ansedde odugliga fordringar tilkommit den tid jag öfver varit förvaltningen? för en stor del visa räkenskaperne motsatsen; det blir således alltid otillbörligt at tillskrifva mig oberedda förluster, hvartil jag icke i ringaste hänseende är skyldig.

Det medgifves visserligen, at en del Lån blifvit omsatte på gamla Lånedocumenter, äfven under mitt deltagande i Discontförvaltningen; men sådant har endast skett vid de tilfällen, då Löftesmännen vid omsättningstiden varit borta från Staden, eller annars icke af Läntagarne kunnat anträffas; och kan jag ej föra mig til minnes, at Verket derigenom fått vidkännas någon den ringaste förlust; äfvensom Directionen icke heller bort kunna befara någon äfventyrlig påföljd för Verket, genom de til privata Inrättningar lemnade Lån, enär af dessa Inrättningars Bolags-Intressenter, som derföre gemensamt ansvarat, många varit kände för solid förmögenhet.

Jag känner ej flera än tvenne adeliga Fruar, som på egna namn haft Lån i Disconten och dessa äro beviljade före mitt deltagande i förvaltningen; men hvad angår Lånet til *B. M. Jacobson*, som äfven före mitt inträde i Directionen blifvit beviljadt, så har jag icke förr än vid undersökningen fått kunskap derom, at denna Låntagare var Hr Commerce-Rådet *Nordlindhs* Fru, helst samma Lån outhörligen blifvit omsatt under rubrik at tilhöra Secreteraren *Jacobson*. — At tvenne äldre ogifta fruntimmer äfven erhållit Lånebiträden, bestrides icke heller; men då det ena af dessa Lån nu mera lär vara til fullo inbetalt, och för det andra är ställd fullkomlig säkerhet i guld, så har Verket i detta fall ingenting äfventyrat.

Herr Majoren Grefve *A. Mörner* har icke erhållit något Lån, utan emot åtecknad Borgens förbindelse, af dess då varande Förmyndare Herr Commerce-Rådet och Ridd. *Nordlindh*. — Då de Directionen gifne särskilta föreskrifter, hvilka varit en följd ej mindre af anmärkningarne vid 1814 års Revision, än af beslutet vid 1815 års Riksdag, icke på något sätt stode at förena med Directionens eget beslut, angående Handlanderna *Stähles* och *Kocks* uprätthållande, som redan til en del gått i verkställighet och således ej kunde inställas, men dessa föreskrifter ickedestomindre ovillkorligen skulle efterleivas, uphörde Directionen i allt hvad angick *Stähle* och *Kock*, hvilkas intresse då mera blifvit Directionens eget, at handla så väl efter fri vilja och öfverläggning, som bestämda reglor. — Föreseende, å ena sidan, Verkets ofelbara uplösning och större delen af detta Samhällets undergång, genom uptäckandet af räta förhållandet, och, å den andra, dess eget äfventyr genom fördöljandet deraf, har Directionen i en sådan bekymmersfull belägenhet icke länge kunnat tveka i valet, at hellre blottställa sig sjelf för ansvar, än at, med liknöjdhetens kallare beräkning, se förstörelsen omkring sig och blott vara angelägen om, at kunna bibehålla sin egen plats orubbad. — För iakttagandet af de erhållna föreskrifterna återstod emedlertid för Directionen ingen annan utväg, än at begagna dem, som närmast instämde med möjligheten, utöfver hvars gräns i fullgörandet något åliggande icke lär kunna tillförbinda. Derifrån härleder sig det vid et annat förhållande origtiga företaget, at tillåta *Stähle* och *Kock*, som, för reglerandet af sina betydliga Lån, icke förmådde anskaffa hvarken penningar eller säkerhet, at fördela dem på andra eller diktade namn, — At en så beskaffad operation skulle hållas hemlig, hörde til sakens natur och var i mer än ett afseende nödvändigt; men då Herr Lagman *Laurin* ansett denna nödtvungna handling kunna hänföras til egenskap af bedrägeri, samt förfalskande af Discont-Verkets böcker och handlingar, måste Herr Lagmannen antingen hafva lagt et starkt band på sin egen urskillningsförmåga, eller ock icke fattat saken så, som den verkligen sig förhåller.

Det af Herr Lagman *Laurin* anförda och i Undersöknings-Protocollet för den 8 sistl. Nov. förekomna exemplet, i afseende på här förut omnämnda Lånet på 4000 R:dr, som Handlanden *Stähle* under diktade namnet *Stählström* öfvertagit, torde hafva förlorat en del af sin märkvärdighet, om Herr Lagmannen äfven behagat taga kännedom af den närmare förklaring om detta förhållande, som förekommer i berörde Protocoll för den 10 i samma månad, och hvarigenom uplyses, at jag icke annorlunda föranstaltat om detta omsättningsdocument på *Stähles* Contor, än endast under tillkännagifvande af det med *Stähle* härom träffade aftal, gjort påminnelse derom, at dagen för omsättningsens verkställande vore för handen.

Lån Discontinrätningens första tilvarelse, til närvarande tid, har jag aldrig uptagit eller omsatt mer, än ett enda Lån på diktadt namn, emot en sådan säkerhet, som Directionen godkänt. — Anledningen härtill har varit den, at, sedan utlåningarne i allmänhet, i anseende til minskade tillgångar, börjat inskränkas och jag således icke kunnat på eget namn få häfta för flera Lån, än dem jag förut innehade, har jag ej funnit betänkligt, at äfven sjelf begagna en sådan i längre tid practiserad Låningsutväg, helst dermed hvarken förenades något äfventyr för Verket, eller någon bedräglig afsigt åsyf-

tades, då min egen handteckning å Länereversalet utmärkt at det begagnade namnet vore diktadt; och hade detta Lån til fullo skolat vara inbetalt, om man icke genom den å min Egendom lagde Sequester derföre beröfvat mig alla utvägar.

Det anseende Herr Commerce Rådet *Nordlindh*, både såsom äldste Ledamoten inom Verket och Stadens Styresman, sig tilvunnit, samt det förtroende man i allmänhet hyst för renheten af dess handlingssätt, hafva utgjort tillräckliga anledningar för Directionens öfrige Ledamöter, at icke våga motsäga Herr Commerce Rådet vid arrangerandet af dess Lån och omsättningar; men at alla mina egna Lån, efter Reglementarisk föreskrift, blifvit behandlade, derom kunna Verkets Räkenskaper vitsorda.

Den förmodan Directionen til en tid hyste, at Handlanden *Stähle* skulle kunna sjelf reda sig från sina förbindelser för de under loppet af år 1815 erhållna extra biträden, föranledde dertill, at bokföringen af den således bekomna summan uppskötts til den 23 Nov., då först beslutet derom fattades; men at verställigheten deraf, än vidare fördröjdes til den 25 i samma månad, deruti har jag ingen del haft.

Anledningen til sättet, hvarpå Handlanden *Stähle* fått göra afbetalningar på sitt stora lån, hämtar sin grund från Directionens meranämnde beslut och den nödvändiga hemlighet hvari detta skulle hållas; hvaraf följer, at, då dessa afbetalningsposter blifvit på vanligt sätt i räkenskaperne afförde, har felet icke legat i bokföringen, utan i odugligheten af *Stähles* Assignationer. — I öfrigt är det genom Undersöknings-Protocollet för den 29 Oct. sistl. år, fullkomligen uplyst, at de 1215 R:dr, som utgjort skillnaden emellan den summa, som *Stähle* bort inbetala, och den hvarå han gifvit sin förbindelse, blifvit Verket godtgjorde af ingångna beloppet för realiserade Norrska Sedlar.

Utom å förberörde af Handlenderne *Stähle*, *Kock* och *Malmros* utgifne anvisningar, har Discout-Verket mig vetterligen icke lidit någon förlust, genom utvexling och mellangift af penningar, emot privata Assignationer, dermed jag, efter hvad Protocollet för den 30 Oct. sistl. år uplyser, icke heller haft någon enskilt eller annaa befattning, än den, som varit en följd af Directionens anmodan. — Danna anstalt har för längre tid tillbaka blifvit vidtagen och ansedd medföra en fördel för Verket, som dessförutan ofta hade blifvit belastadt med den särskilta kostnad, at medelst forvagn transportera sina betydligaste penningremitter til Stockholm.

Om Invisningar, uplånte i det ändamål at icke, enligt deras bestämmelse, begagnas, derföre skulle anses vara falska, kunde, på enahanda skäl, uplånte penningar, med villkor at ej få användas, äfven förklaras falska. Dessa Invisningar hafva i öfrigt varit alldeles rättiga, fastän de för ingen annan afsigt blifvit begagnade, än at, i enlighet med Directionens oftanämnde beslut, dölja förhållandet i afseende på de *Stähle* och *Kock* lemnade penningebiträden.

Til bibehållande af en lika princip, hafva ej mindre de til Handels och Finance-Expeditionen afgångne månatliga förslag, än äfven de til Herrar Bankofullmäktige aflätne Memorialer af den 7 Sept. och 31 Oct. 1816, til sina upgifter och relationer måst uppställas så, at den verkliga ställningen af Discout Verket icke blefve i förtid röjd, eller åtminstone icke förr, än StatsVerket erhållit full betalning för sin försträckning.

Directionen har aldrig medgifvit, at den, vid början af år 1815, haft något skäl til misstankå om Handlanden *Jonas Stähles* obestånd; tvertom var Directionen, både då dess beslut den 7 Nov. s. å. fattades, at understöda honom, och äfven då början gjordes med utbytet af dess löftesmän, ännu i den fulla öfvertygelse, at han med et sådant understöd skulle kunna reda sina affärer; äfvensom hvarken Handlenderne *Kocks* och *Malmros*'s obestånd vid denna tid var bekant. — Undersöknings-Protocollet för den 27 Oct. sistl. år uptager väl, at Directionen i början af år 1815 haft anledning til misstroende om *Stähles* förmåga at göra rätt för sig; men då et sådant förhållande motsäges af alla andra vid Undersökningen förekomna omständigheter, är det uppenbart, at miss-skrifning härvid ägt rum på årtalet, som rätteligen bör vara 1816.

I följd

I följd af den förbindelse, Directionen ålagt sig sjelf, at förbättra de af Handlanden *Ståhle* för sitt stora Lån ställde Hypotheker, hafva de å Hypotheksförteckningen uptagne 157 stycken Actier i Malmö Sockerbruk blifvit uplånte genom Herr Commerce-Rådet *Nordlindh* och äfven af honom återtagne, för at rätta ägarne tilställas, och hvilken åtgärd äfven måste räknas bland dem som icke stått i min förmåga at hindra. — Hvad åter angår de säkerheter, som å förenämnde Förteckning blifvit uptagne, men skolat tilhöra andra eller de mindre af *Ståhles* Lån, så har en sådan anmärkt åtgärd icke härledt sig från upsåt at förvilla, utan genom en ursäktlig irring och förblandning af de mångfaldiga utaf *Ståhle* lemnade Hypotheker.

Om jag icke för ögonblicket ägt tillräcklig fond på stället, til infriande af alla de Invisningar jag för enskilt räkning utgifvit, ägde jag likväl tilräckliga ressourcer, för at, när som påfordrades, kunna betäcka beloppet deraf. — I annat fall hade de af mig hvarken blifvit dragne eller til Verkets Ombud upsände. — Bland hårdfulla företagar lär denna min åtgärd väl icke kunna räknas, då någon ensidig eller hemlig afsigt derunder icke varit förborgad, eller annan påföjd dermed förenad, än något uppskof med inbetalningen, hvilket icke heller hade inträffat, så vida jag blott några månader til fått njuta frihet til person och egendom. Emedertid har jag för berörde belopp, jemte ränta derå, ställt så nöjagtig säkerhet, at vederbörande Herrar Banco-Ombud deremot icke haft något at påminna; men at både ställa en sådan säkerhet och derjemte betala contant, har öfvergått min förmåga, sedan all min öfriga Egendom blifvit med kvarstad belagd. — Genom den lemnade säkerheten har i Disconten äfven influtit en betydlig del Contant betalning.

At utförligare besvara och vederlägga de flerfaldiga tilmälen af enahanda beskafthet, som ej mindre Herr Lagman *Laurin*, än äfven Herr Advocat-Fisk. *Kruse*, med lika mycken bitterhet i uttryck, som orättvisa til grund, så väl emot Directionen som mig enskilt framdragit, skulle endast leda til en tröttande vidlyftighet, och vara til siit ändamål öfverflödigt, då Undersöknings-Protocollen i detta märkvärdiga mål mer än vidlyftigt uptaga alla både af Directionen gemensamt och dess Ledamöter hvar för sig vidtagne åtgärder, med de skäl och anledningar som dertil föranledt.

Jag har aldrig sökt irrikänna mig från de fel och misstag, som från alla menkliga förrättningar äro oskiljagtige och således aldrig gjort anspråk på ofelbarhet; men med samma uprigtighet jag gör denna bekännelse, med lika frimodighet och sinneslugn vågar jag påstå at min lefnad ännu aldrig varit fläckad af någon upsåtlig gerning, som kan få namn af brott. — Och hvar finnes väl något spår updagadt för utöfningen af en så beskaffad gerning, eller hvilka lagliga bevis ligga til grund för alla de emot mig gjorde grofva beskyllningar och tilvitelser? Jo, de ligga förvarade i den, genom falska rykten, alstrade och understödde allmänna Opinionen om saken, i suppositioner och låtsinnigt framkastade misstankar.

Under hela den långvariga Undersökningen har jag med en uprigtighet och sjelfförsakelse, som til och med väckt förvåning, gått Domstolen til mötes med alla de uplysningar, som varit i min förmåga at meddela och aldrig undandragit mig, at troget följa sanningens föreskrifter, äfven i de upgifter, som icke ovillkorligen varit påkallade af pligten; men at, på ända til vanmagt stående fot, kunna så fullkomligen utreda och upplysa alla händelser och förhållanden under flera års förvalningstid vid et vidlyftigt Discont Verk, at icke någon irring eller förbigående af förgättna omständigheter kunnat inträffa, vore at göra en alltför stark fordran på motsatsen af minneslöshet.

Det måste derföre förekomma mig dubbelt smärtande, at, sedan jag i mitt egentliga yrke gjort mig känd för en verksam och redlig Medborgare, samt derigenom tilvunnit mig Allmänhetens aktning och förtroende, i och för en mig af enskilt updragen främmande befattning, om hvars ansvarsfulla egenskap jag icke en gång haft någon

aning, icke allenast blifvit invecklad i en Rättegång, hvarigenom bela min timliga välfärd gått förlorad, utan äfven blottställd för påståenden, som åsyfta, at förblända mig bland antalet af brotslingar, och såmedelst angripa den dyrbaraste delen af menskliga värdet — äran.

At dessa påståenden naturligtvis skulle stå i et visst förhållande til de origtiga grunder, hvarpå de hvilat, var mig mindre oförväntadt, än at begge Herrar Actorer, hvilka, vid utförandet af deras talan, i det närmaste nyttjat et och samma språk, samt gjort sig så stora bemödanden, at, med åsigt och tillämpning af lagar, ulvågbringa et skenbart utseende af brottslighet, skulle vara skiljagtige i sina omdömen, huru och med hvilka vapen offren skulle fallas. — Herr Advocat Fisk *Kruse*, som, efter eget medgifvande, endast varit updragen, at i detta mål bevaka Bankens rätt och säkerhet och således, enligt mitt omdöme, gifvit sig sjelf rättigheten, at yrka ansvar å min person, som alldeles icke lydt eller troligen kan komma at lyda under Bankens Territorium, har, i förlägenheten om et til min supponerade förbrytelse användbart lagställe, tagit sin tillflykt til en instruction eller författning för Jernvägs-Bejtente, hvaruti Herr Advocat Fiskalen funnit en så passande jemförelse emellan dessa Bejtentes skyldighet at taga vara på dem anförtrodt Jern, samt Discont-Directionens åliggande at förvara enskildes Reverser och Hypotheker för erhållna Penninglån, at den samma til förevarande Casus kunde anses lämplig. — Då likväl et så beskaffadt påstående icke synes vara förenligt med et sundt omdöme, lär det, utan all vidare vederläggning, ej heller kunna tilvinna sig något afseende.

Herr Lagman *Laurin* åter, har hållit sig vid jorden och Svenska Lagboken, har, medelst tillämpning af 16 Cap. 4 § Handels Balken, funnit et medel at tilfredsställa sin allmänhet, genom et derpå grundadt påstående, lika orättvist i förhållande til de erkända förseelserne, som til sjelfva sakens natur olämpligt.

Detta Lagens rum bestämmer påföljden för de gäldenärers bedrägliga förhållande, hvilka til sine Borgenärer afstått deras Egendom.

Frågan om Discont-Directionens Ledamöters förhållande til sina enskilda Borgenärer har icke utgjort något ämne för Undersökningen i detta Mål och lär således icke heller kunna vara någon pröfning underkastad.

Åtalet emot Directionen för en olaglig ansedd förvaltning af Discont-Verket, har deremot utgjort hufudsakliga föremålet för den Undersökning, som i Målet redan föregått och den pröfning deraf som ännu återstår. — Då nu Directionens Ledamöter, i egenskap af Discont-Verkets sysslomän, icke kunna betraktas såsom Gäldenärer, utan verkliga Borgenärer, de der, i och för en del af deras Gäldenärers obestånd, blifvit för ansvars och ersättnings skyldighet blottställda; så lär det äfven falla en hvar i ögonen, at det af Herr Lagman *Laurin* åberopade lagrum, för at kunna utgöra en användbar grund för dess påstående, blifvit både til innehåll och tillämpning upp och nedvändt.

Ofullkomligheten af vårt Lagverk måtte likväl ej vara så stor, at ju, med en mera opartisk forskning, deruti skulle finnas något Lagställe, som, i afseende på felsteg, derföre ansvaret icke genom särskilt lag förut är utstakadt, skulle kunna tjena til grund för bestämmandet af en, efter förbrytelsens natur och beskaffenhet, afpassad ansvarighet, icke blott i förhållande til dess påföljder, utan ock med afseende å uppsåtet och helgden af den lag, som blifvit öfverträdd. — Lagens hämmande stränghet skulle i annan händelse alltför tungt hvila öfver hvarje menskligt misstag, i stället för at den endast bör drabba den uppsåtliga illviljan.

I alla fall måtte väl icke rättvisan kunna rubbas i sin jemna gång, derföre at Herr Adv. Fisk *Kruse* representerar Rikens Höglofl. Ständers Bank, som ingenting kan förlora, eller för det Herr Lagman *Laurin* utför talan för en Allmänhet, som ännu icke gifvit sig tilkänna.

Såsom den der alldeles icke missunnar Herr *Falckman* det öfverseende, han kan hafva sig tilvunnit, skulle jag gerna med stillatigande hafva förbigått all anmärkning öfver Herr Lagman *Laurins* fälde förbön om skonsamhet emot honom, som mindre delagtig ansedd uti de åtalade förbrytelserna, om jag ock icke kunde misstaga mig om vigten af de dertil bidragande skäl; ty denna olyckskamrat har, lika med mig, obetänksamt lupit in i snaran; men då Herr Lagmannen med detta sitt ovanligen blida omdöme förenat en emot mig ytterligare rigtad tilvitelse af et slags förledande, och således på mig kastat den portion af ansvarighet, derifrån han önskat at kunna befria *Falckman*; så nödgas jag i all ödmjukhet förklara, det jag anser Herr Lagmannen, äfven i detta fall, icke hafva varit alltför nogräknad i bibehållandet af oväldighetens strängare grundsätser.

Det är väl icke så ovanligt, at oförutsedde händelser och olycksöden kunna störta menniskor från valstånd til branten af eländet; men det tilhör högst sällsynta exempel i vårt sednare tidevarf, at Medborgare på et emot Lag stridande sätt, utan föregående ransakning och dom kunnat berövas deras personliga frihet. — Jag utgör olyckligtvis ett ibland dessa exempel, som, blott i och för et supponeradt brott, på förhand blifvit förlustig af Statens beskydd. — Jag skulle kunna anse det vara min rättighet at öfverklaga et sådant kränkande af Medborgerlig frihet, och jag skulle alideles misströsta öfver detta mitt hårda öde, om jag icke närde det hopp, at Tit. efter höggunstig pröfning af mina handlingssätt, lär finna det vara orättvist at förlänga mitt oförjenta lidande, genom fortsättningen af et nesligt fängelse.

Hvad jag således med den frimodighet, som egnar hvarje rättskaffens man och all den enkelhet, sakens vigt och beskaffenhet kunnat medgifva, i största ödmjukhet haft äran andraga, til vederläggning af de emot mig gjorda och til hufvudsakliga delen ogrundade tilvitelser, får jag nu i lika ödmjukhet öfverlemnna til Tit. rättvisa bedömande; och då jag icke kan öfvergifva den fasta öfvertygelsen, at mina åtalade handlingar skola tilvinna sig det blidare omdöme, som deras rena, fast förfelade afsigter förtjena; så vågar jag äfven göra mig den förhoppning, at Tit. med underkännande af de emot mig gjorda högst olämpliga påståenden, täcktes rättvisligen befria mig från all ansvarig påföljd, och allt vidare lidande i och för denna sak.

Med djup vördnad Iramhårdar

Tit.

Malmö Slottshäkte den 26 Maj 1818.

ödmjukaste tjenare,

S. Christ. Björkman.

Lit. A.

Qvarvarande hypotheke i Stockhoim
Efter Förteckningen N:o 1.

47 Actier i Pappersbruket Klippan efter i orten gängbart pris 200 R:dr	R:dr	sk.	r:st.
	9400	—	—
Efter Förteckningen N:o 2.			
N:o 19. Herr Grefven Landshöfdingen <i>G. F. v. Rosens</i> löpande Revers af den 27 Oct. 1812	4000	—	—
Efter Förteckningen N:o 3.			
N:o 1. Härads-Skrifvaren <i>P. G. Esverlöfs</i> intecknade Revers af den 10 Febr. 1807 å	3500	—	—
N:o 8, 9, 10, 11, 12 och 13. H. E. Grefve <i>Ruuths</i> intecknade Revers, ser, alla af den 25 Febr. på tilhopa	18,000	—	—
N:o 15. Handlanden <i>Thom. Hauks</i> intecknade Revers d. 1 Mars 1813	2333	16	—
N:o 17. Handlanden <i>H. Thomsons</i> intecknade Revers d. 7 Febr. 1815	2650	—	—
	<hr/>		
Summa R:dr	39,883	16	B:ko.

Enligt med de vid Malmö-Discont varande Förteckningar bestyrker

C. Mengell,
Kamrerare.

Lit. B.

Handlanden <i>J. Stålles</i> Lån i Malmö-Discont var d. 1 Jan. 1813	28,600	—	—
Dito Cautioner	69,533	16	—
Handlanden <i>J. B. Kocks</i> Lån i Malmö-Discont var d. 1 Jan. 1813	28,150	—	—
Dito Cautioner	17,080	26	8:

Hvilket i enlighet med Utlåningsböckerne och Registraturen intygas.

Malmö Discont-Contor den 26 Maj 1818,

J. H. Frensell,
Registrator.

—○○○○○—

www.books2ebooks.eu